

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010196
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1514010196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a sudcov JUDr. Jaroslava Mikuša a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného J. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/30/2014 zo dňa 03.06.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.10.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému J. W., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., J. XX

u k l a d á

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/30/2014 zo dňa 03.06.2014 bol obžalovaný J. W. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

hoci dňa 30.09.2013 v D. osobne prevzal výzvu na nástup trestu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/249/2013 zo dňa 30.03.2013, v lehote najneskôr do 25.10.2013 nastúpiť výkon trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uloženého ho mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/249/2013 zo dňa 30.09.2013 za prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., napriek tomu tak neurobil, ale sa zdržiaval na neznámom mieste.

Súd I. stupňa obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie proti výroku o treste obžalovaný J. W., ktoré odôvodnil tým, že podľa jeho názoru okresný súd správne zistil skutkový stav, avšak podľa názoru obžalovaného mu uložil prísny trest. K naplneniu účelu generálnej a individuálnej prevencie by postačilo uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania vo výmere jeden mesiac. Navrhol preto, aby odvolací súd po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu odvolaniu vyhovel a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd Bratislava vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia zákonných podmienok, nakoľko obžalovaný potom, ako bol prepustený z výkonu trestu pre inú trestnú činnosť, na adrese, ktorú uviedol, neprevzal predvolanie, zásielka bola uložená s tým, že nebola v odbernej lehote vyzdvihnutá. Krajský súd pre zánik povinnej obhajoby zrušil podľa § 40 ods. 1 Tr. por. ustanovenie obhajcu obžalovanému J. W..

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť pre správnosť výroku o treste.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie je sčasti dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Pred súdom I. stupňa obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal postupom podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. a následne bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie vo vzťahu k trestu. Keďže odvolateľom bol napadnutý výlučne výrok o treste, preto odvolací súd v intenciách § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal iba napadnutý výrok o treste a zistil nasledujúce skutočnosti:

Súd I. stupňa sa dôsledne neriadil citovanými ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 a § 38 Tr. zák. pri ukladaní trestu.

V prvom rade súd I. stupňa pochybil, keď nepostupoval dôsledne podľa § 38 ods. 2, ods. 3 a § 36 Tr. zák. a vo výroku o treste neaplikoval všetky poľahčujúce okolnosti a následne nestanovil správne vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Čo sa týka poľahčujúcich okolností, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že okresným súdom bola zistená len jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval. Obžalovaný však na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo žalovaného skutku v ktorom sa videl žalovaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, čím napomohol súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, keď na základe jeho prijatého vyhlásenia o vine, súd nevykonával dokazovanie k tejto časti. Napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, pričom medzi tieto patrí jednak polícia, prokurátor, ale rozhodne aj súd, pretože ťažisko dokazovania sa pri dodržaní zásady ústnosti a bezprostrednosti sústreďuje práve na hlavné pojednávanie. Len dôkazy vykonané zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní môžu byť podkladom na rozhodnutie o podanej obžalobe zo strany prokurátora. Pokiaľ obžalovaný vyhlási, že je vinný, napomáha tak výrazne súdu, ktorý po prijatí takéhoto vyhlásenia už nevykonáva rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, znalcov či oboznamovaním listinných dôkazov, vo vzťahu k budúcemu rozhodnutiu o vine a sústredí sa len na dokazovanie ohľadne majúc sa uloženého trestu (prípadne na rozhodnutie o ochrannom opatrení či o škode). Z uvedeného vyplýva, že okresný súd mal pri ukladaní trestu aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Na strane druhej odvolací súd, rovnako ako súd prvostupňový zistil existenciu jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený, čo preukazuje aktuálny odpis registra na obžalovaného z ktorého vyplýva, že už bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. V jednom odsúdení sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v ďalších dvoch prípadoch sú však jeho záznamy v registri trestov aktuálne (Okresný súd Bratislava I sp. zn. 1T/35/2012 a Okresný súd Bratislava V sp. zn. 0T/249/2013).

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je teda v tomto prípade daný 2:1 a preto s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica zákonnej trestnej sadzby pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. znižuje o jednu tretinu, teda základná trestná sadzba v rozmedzí až dva roky sa mení na až na šesťnásť mesiacov.

Súd I. stupňa napriek nesprávne stanovenej hornej hranici trestnej sadzby pri uložení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody, sa dôsledne riadil motívom, pohnútkou a celkovými okolnosťami, v dôsledku ktorých bol predmetný prečin spáchaný.

Ak teda obžalovaný nenastúpil výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere osem mesiacov a zdržiaval sa na neznámom mieste, v danom prejednávacom prípade odvolací súd konštatuje, že s poukazom na § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. je na potrestanie obžalovaného potrebné a zároveň postačujúce uloženie trestu odňatia slobody vo výmere dva mesiace, čo aj pri rozpätí až na šesťnásť mesiacov, je pri spodnej hranici uvedeného rozpätia a preto obžalovanému trest v tejto výmere uložil aj odvolací súd.

Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť, čo preukazuje odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti sice bol právoplatne odsúdený, avšak k trestom podmienečným.

Zároveň odvolací súd uzatvára, že v danom prípade nebol splnené podmienky na uloženie trestu vo výmere jeden mesiac, ktorého uloženia sa odvolateľ domáhal, nakoľko sa možno dôvodne domnievať, že uloženie navrhovaného druhu trestu vo výmere jeden mesiac, by nepostačovalo na zabezpečenie ochrany spoločnosti a najmä jeho nápravy.

Naopak, aj trest uložený odvolacím súdom si splní svoj krátkodobý represívny účel trestu uvedený v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., t.j. zabezpečí krátkodobé izolovanie osoby obžalovaného po stanovenú dobu tak, aby mu bolo zabránené v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

So zreteľom na uvedené dôvody krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.